

eiX amplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Setembre 2021 - Número 31

Editorial UN NOU 11S, L'ANC ÉS ON HA DE SER: EN LA LLUITA PER LA LLIBERTAT

S'acosta l'11 de setembre, encara condicionat per la pandèmia del Covid 19, però aquesta vegada hem de tornar al carrer de forma multitudinària per exigir respecte al que va significar l'10 del 2017.

Com molt bé sabem les persones que participem en reivindicacions per, la llibertat, la justícia, les conquestes socials i cíviques, els drets que s'aconsegueixen no ens els regala ningú: cal guanyar-los amb molt d'esforç i sobretot amb perseverança. En tenim múltiples exemples a les historiografies de tots els països.

La lluita pels drets nacionals, amb la seva màxima expressió, la independència, sempre ha requerit sacrificis i perseverança, és el poble el que fa possible assolir aquest objectiu. En aquesta dura lluita, molts polítics i partits poden quedar al marge, si s'oposen a la voluntat del poble.

Alguns dels que avui dirigeixen les institucions del país sembla que hagin triat un camí diferent i que estan disposats a donar llargues a les reivindicacions per la independència. Doncs, l'ANC vol demostrar que estem disposats a arribar fins a la independència amb ells o passant per sobre d'ells.

D'aquí pocs dies tornem a tenir, l'oportunitat de demostrar i demostrar-nos que no defallim ni claudiquem y que no hem oblidat l'objectiu que ens va fer capaços de dur a terme mobilitzacions mai vistes en altres punts d'Europa i que van aconseguir de posar Catalunya

al mapa, any rere any.

Tot i la voluntat d'alguns sectors polítics de l'independentisme de desvirtuar el que ha succeït aquests darrers anys, sabem que vam arribat molt prop de l'objectiu, No si val quedar-nos en els laments, sino aprendre dels errors per no repetir-los.

Avui sabem bàsicament dues coses:

- que l'estat espanyol i els interessos econòmics de l'Ibex 35, sempre s'oposaran a la nostra independència. El *Gobierno de España*, mai no serà un interlocutor fiable i noble, ans al contrari és i serà un estat mentider, opressor i repressor que farà tot el que li sigui possible per impedir la nostra llibertat.
- que malgrat això la independència és possible si no afluïm, si persistim, si perseverem i demostrarem que no oblidem, ni perdonem. Altres països amb pitjors condicions ho han aconseguit.

La Diada d'aquest any ha de tornar a ser un gran dia d'unitat popular i de reivindicació per la República catalana independent.

L'11 S del 2021, ha de tornar a ser un acte massiu que demostrï al govern d'Espanya (i a alguns polítics catalans) que la reivindicació de la independència està més viva que mai, que l'únic diàleg possible és entre iguals, per acordar com es fa la transició de país ocupat a República independent.

TENIM DRET A TRIAR I DECIDIR EL NOSTRE FUTUR COM A NACIÓ

NINGÚ NO ENS REGALARÀ RES SI NO SOM PERSEVERANTS EN LES NOSTRES EXIGÈNCIES

LA INDEPENDÈNCIA ÉS L'ÚNIC CAMÍ VIABLE QUE ENS PERMETRÀ LA SUPERVIVÈNCIA COM A POBLE

La via dels fets, la via realista

Des que es va crear, fa prop d'una dècada, l'Assemblea Nacional Catalana ha treballat i segueix treballant incansablement per assolir la independència de Catalunya. Durant aquests anys de procés històric d'alliberament nacional, l'actitud repressiva i violenta de l'Estat espanyol davant de les demandes democràtiques del poble de Catalunya ens ha demostrat que, pel que fa al cas català, la via unilateral o via dels fets és la més realista i l'única possible per aconseguir la independència.

Precisament, quan una part de l'independentisme sembla virar cada cop més cap a posicions que generen falses expectatives sobre un suposat diàleg amb el govern espanyol, i mentre la repressió no s'atura, al maig passat l'Assemblea va organitzar el primer Congrés d'Independències Unilaterals, per conèixer de més a prop experiències d'èxit d'estats que van ser independents mitjançant la via unilateral, com ara Eslovènia o els països bàltics. Durant dos dies vam tenir l'ocasió de debatre amb ex-repre-

sentants institucionals i de la societat civil d'aquests països, així com amb acadèmics i especialistes catalans i estrangers en els àmbits de la defensa, l'economia i les finances, la desobediència civil o els processos constituents, contrastant experiències històriques amb la situació que es viu a Catalunya.

En el marc de les diferents sessions, l'estudi de casos va servir per evidenciar la importància de la unilateralitat com a única manera factible per assolir la independència, com demostren la gran majoria d'exemples històrics que han culminat els objectius d'alliberament nacional durant les darreres dècades. De la mateixa manera, va quedar palès fins a quin punt és fonamental demostrar amb fets la voluntat real de ser i existir com a poble. En el cas català, no només internament, sinó també de cara a la projecció exterior i per recuperar la credibilitat internacional perduda pel moviment independentista català des de 2017.

Un altre dels punts que es va posar sobre la taula va ser el fet que un procés d'independència té costos, tant individuals com col·lectius, i que s'ha d'estar disposat a assumir-los per poder assolir els objectius. En aquest sentit, és important recordar que la dependència del Regne d'Espanya té uns costos superiors i que són per sempre, mentre que els del procés d'independència són a curt termini.

Pel que fa a la qüestió econòmica, es va evidenciar com la transició cap a la independència pot generar incerteses, especialment pel que fa a l'economia, un factor que els adversaris poden explotar fàcilment com a arma de desmobilització del moviment. Així, és important fer pedagogia sobre el nul efecte que han tingut les campanyes de la por de la tardor de 2017 en l'economia real catalana, i recordar que un cop culminat el procés sempre prevaldran els interessos econòmics i l'aïllament econòmic i financer de la Catalunya independent és un escenari que no interessa a cap part.

En la mateixa direcció, una altra de les conclusions del Congrés és que s'han d'aprofitar els moments de debilitat de l'adversari i les seves febleses. En aquest sentit, pel que fa a la qüestió internacional, és imprescindible no desatendre el context geopolític, i aprendre a distingir i aprofitar les finestres d'oportunitat en clau dels interessos propis i aliens, per actuar-hi en conseqüència.

Pel que fa al paper del moviment popular per la independència, i davant les agressions de l'Estat, per part de la societat civil organitzada és important fer una aposta decidida per potenciar les estratègies i tàctiques de defensa civil. Així, la mobilització popular massiva i permanent és un element fonamental, i ha de servir com a instrument permanent de control popular del territori.

Però la desobediència no només és clau socialment, sinó que també ho ha de ser en el pla institucional de partits i institucions, amb unes accions i una actitud que s'han de basar en la determinació. Per això, quan els lideratges polítics i institucionals fallen, la societat civil ha d'estar preparada per prendre la iniciativa i mantenir la tensió als carrers.

Per últim, i tenint en compte el context actual de repressió de les autoritats espanyoles a través d'una causa general contra l'independentisme, una de les principals conclusions que es poden extreure del Congrés, després d'analitzar els exemples històrics esmentats, és que la repressió de l'Estat contra el moviment independentista pot i ha de ser utilitzada en favor del moviment, a fi de reactivar i remobilitzar les bases. Aquesta hauria de ser una de les prioritats del moviment independentista català en l'estadi actual de confrontació amb l'Estat.

Elisenda Paluzie

Presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana

Caixa de Solidaritat

COMUNICAT DE PREMSA:

Assistim a una altra onada repressiva per part de l'estat espanyol. La Caixa de Solidaritat va néixer amb el propòsit de donar suport als drets i llibertats recollits al pacte internacional dels Drets Civils i Polítics i la Convenció Europea dels Drets Humans, i per donar suport a les persones que pateixen vulneracions dels drets fonamentals per causa del procés independentista a Catalunya, independentment que tinguin adscripció política, de quina sigui aquesta adscripció política i de si són càrrecs electes o ciutadania que s'ha compromès en la reivindicació, i com a conseqüència ha vist afectats i vulnerats els seus drets.

El balanç de suports, a dia d'avui, de la Caixa de Solidaritat és el següent:

I tot això ha sigut possible gràcies a les donacions desinteressades de milers

RESUM DADES CAIXA DE SOLIDARITAT

Persones ajudades	385	Casos tancats
Persones casos pendents rebre informació	19	Casos oberts
Persones casos pendents rebre factures per pagar	20	Casos oberts
Persones casos pendents aprovar	1	Casos oberts
TOTAL PERSONES	425	
Total pagat multes	125.522,42	
Total pagat advocats	309.620,45	
Total pagat fiances responsabilitat civil	12.360.992,42	
total pagat fiances llibertat	915.256,26	
TOTAL	13.711.391,55	

de ciutadanes i ciutadans d'aquest país que han fet de la solidaritat una altra de les banderes que exhibim amb orgull.

Però ara hi tornem a ser. Els casos de repressió no s'aturen i, malauradament, ho hem tornat a veure aquests dies. Hem de seguir donant suport a les persones que se'n veuen afectades. Som conscients que són moments complicats i difícils. La pandèmia que ens està castigant és molt dura i té conseqüències de tota mena, també econòmiques i socials, a més de sanitàries.

Malgrat tot us necessitem, millor dit, ens necessitem per tal que l'onada de solidaritat no s'aturi i puguem donar resposta a totes aquelles situacions que ens ho requereixin, i que per desgràcia no són poques.

Barcelona, octubre 2020

**SOLIDARITAT!
US NECESSITEM, ENS NECESSITEM, DE NOU**

ES31 3025 0001 1814 3361 5996

<https://caixadesolidaritat.cat/>

Aquest 11-S, retrobem-nos: inundem els carrers!

11 de setembre de 2012: un milió i mig de persones assisteixen a la Diada segons la Guàrdia Urbana. Molt probablement n'érem molts més. Carrers i més carrers rebentats de gent que crida independència. Autobusos a cada carrer del centre de Barcelona. Il·lusió desbordant. Emoció de veure que érem molts i molts. Érem moltíssims més que no pensàvem. Ni nosaltres mateixos no ens ho crèiem! Ambient de total seguretat que ja res no seria igual a partir d'aquell moment. I convenciment absolut que teníem la independència a les mans. La pilota era a la nostra teulada... i la vam jugar molt i molt bé.

El 2012 governava CiU, amb Mas com a president. Tenien d'indepe el que jo de bomber, però aquell 11 de setembre els vam fer entendre que el suport electoral de què gaudien passava a estar condicionat pel que aquell dia la gent reclamava als carrers de Barcelona: "Catalunya, nou estat d'Europa". És a dir, o t'hi poses per fer la independència o us farem fora del Palau de la Generalitat.

Avui la situació és ben diferent: tenim una pandèmia que fa difícil sortir al carrer, repressió desfermada, polítics col·laboracionistes, partits rendits i discussions personals entre independentistes que prioritzen la samarreta del partit a la del país. Tot això ha provocat que la societat civil s'hagi mobilitzat poc, a més de desunió i desil·lusió generalitzada. La sensació de desconfiança, i fins i tot de traïció, gairebé es pot olorar.

2021, avui. Tot i aquestes dificultats, tinc una molt bona notícia! Com ja vam fer el 2012, l'11 de setembre d'aquest 2021 tenim una oportunitat d'or, i de l'1 al 3 d'octubre, també. És només a les nostres mans tornar a fer la pressió necessària des dels carrers per fer veure al president Aragonès i als qui ara són al Palau de la Generalitat (ERC i Junts) que SÓN ALLÀ PERQUÈ NOSALTRES VOLEM. Els nostres vots són els del 52% de la població de Catalunya per fer efectiva la independència i, en cas que no estiguin a l'altura, els retirarem sense dubtar.

Els independentistes hi som, no hem marxat. Però necessitem un impacte positiu. Necessitem retrobar-nos i veure que som molts, cada cop més. Necessitem reunir-nos i abraçar-nos. Necessitem cridar ben fort que volem la independència. Necessitem exigir respecte per les nostres decisions com a ciutadans. I necessitem fer-ho units, amb il·lu-

sió, amb alegria, amb música i amb la convicció que tenim la legitimitat i força necessària per fer moure els nostres polítics.

Abandoneu l'activisme de capelletes i feu-vos militants de la independència. No importa des d'on decidiu fer-ho, ni l'entitat o espai polític; només importa que ho feu pel país, a la vostra manera, però que ho feu.

Un país trist i sense convicció és un país derrotat. Un país alegre i combatiu és un país victoriós. Què preferiu ser?

Engegueu a cagar a la via els profetes de l'apocalipsi i els pregoners de les derrotes: no són més que cantautors de la por, ànimes febles que necessiten una empenta de gent valenta i positiva com tu. A aquells que us diguin que la independència no és possible digueu-los que ens els darrers 75 anys s'han creat 125 nous països, que deixin d'enredar i malmetre. Si us ho diu un polític, retireu-li la confiança urgentment i digueu-li que s'aparti, que no molesti.

Aquest proper 11 de setembre i l'1 d'octubre passaran coses, moltes coses! Sortim en massa al carrer! Veniu amb tabals, amb el grup de música, amb la coral, feu castells, divertiu-vos, alegreu-vos, gaudiu, i exigiu (exigiu-nos) el que calgui per fer efectiva la independència de Catalunya!

Perquè la independència es lluita i es guanya, aquest 11 de setembre inundem els carrers de Barcelona! Aquest 11 de setembre lluitem per guanyar la independència! Fes-ho com vulguis, però fes-ho! Per mi, per tu, pels nostres fills i els nostres pares, pels que van donar la vida per la independència i també pels que ja no hi són. Ho farem per nosaltres i per tots ells! Som molts, cada cop més, i aquest 11 de setembre ho demostrarem! Visca Catalunya lliure!

David Fernández

Vicepresident de l'Assemblea Nacional Catalana

I si parlem de llengua?

- 🌀 Sabíeu que s'acaba de publicar un llibre de la Carme Junyent que es titula *El català depèn de tu?*
- 🌀 Sabíeu que aquest títol diu una veritat com un temple perquè la vida de les llengües depèn de tots i de cada un dels seus parlants?
- 🌀 Sabíeu que cada cop que canviem de llengua contribuïm a l'extinció del català?

CONSELLS LLUITA NO VIOLENTA

Consell 13. COM CREAR UNA ESTRATÈGIA NOVIOLENTA EXITOSA

Si llegiu el primer estratègia militar de la història, el famós Sun Tzu i el seu llibre *L'art de la guerra* hi trobareu molta saviesa. Part d'aquesta saviesa la podem aplicar fàcilment a la lluita no violenta.

Avui m'agradaria centrar la vostra atenció en l'elecció de batalles. Hi ha dues coses que heu de saber a l'hora d'elaborar una estratègia de lluita no violenta. La primera, s'han de triar les batalles que es poden guanyar. La segona, cal saber quan proclamar la victòria. Per què és tant important triar les batalles que es poden guanyar?. Us posaré un exemple. Normalment els moviments no violents comencen amb poca gent, potser dotzenes... Otpor! va començar amb onze persones. Quan sou onze no pots pensar en convocar una manifestació de milions de persones, no és gaire realista. Si seleccions la batalla que pots guanyar diràs, d'acord, no podem fer una manifestació de milions de persones, però si que podem pujar dalt de tot d'un edifici i llençar fulletons de manera que hi hagi una pluja de papers, donar la impressió que som un moviment gran i desaparèixer del mapa. Quan sou poca gent també podeu fer graffitis. De fet Otpor!, va començar com una organització que feia graffitis. Quan van detenir 4 estudiants per fer graffitis el 1998, allò es va convertir en una notícia important i vam saber que era el moment de proclamar la victòria. Això és molt important.

La gran diferència entre les lluites que tenen èxit i les que fracassen de vegades té a veure en què els seus líders es deixen endur pels seus èxits i insisteixen en repetir accions. En comptes d'això s'ha de saber cantar victòria, desaparèixer del mapa i tornar amb més gent, més poder i més autoritat.

Penseu sobre la vostra estratègia i tingueu bona nit.
Prou de desitjar. Feu que passi.

<https://www.youtube.com/watch?v=G44entYt5iQ>

Consell 14. CREAR UN GRAN DILEMA A L'OPONENT

El concepte d'acció d'un dilema s'origina a partir d'una gran idea de Mahatma Gandhi que un dia es va aixecar i va dir: D'acord aquesta és la humiliació màxima. Els britànics ens estan cobrant impostos i tenen el monopoli de l'impost de la sal. Mentre que per produir sal l'únic que necessites és una mica de costa i una mica de sol, i d'això en tenim bastant a l'Índia. Així que faré una marxa i intentaré fer sal. D'aquesta manera fa agafar aquesta estúpida llei, la va trencar i va posar al govern colonial britànic en un gran dilema. Si deixaven a Ghandi fer sal llavors tothom en faria. Si l'arrestaven per fer sal, aleshores el convertirien en un heroi. Va acabar marxant amb milers de persones a les costes de l'oceà Índic disposats a fer sal. Des de llavors, posar al teu oponent en un dilema s'ha convertit en un gran objectiu.

Imagineu a un grup d'estudiants serbis amb els diners justos per un barril de petroli, una careta del president i un bat de beisbol. Aquesta acció anomenada "Un cèntim pel canvi" es va fer en una via molt transitada de Belgrad, al districte comercial, col·locant el barril amb la cara somrient del president amb un forat a la part superior del barril. Si poses un cèntim al forat pots colpejar la cara. I el so era fort!. Vam estar prenent cafè allà a prop, i mentrestant es va formar una cua de gent que anava a comprar esperant per colpejar el barril. Però aquesta no és la millor part. El millor va ser quan va aparèixer la policia i pots apostar pel que va fer? Arrestar-nos a no saltres? Ja no érem allà... Arrestar als compradors? No tindria gaire sentit. Van acabar arrestant al barril. La foto del barril essent arrossegat fins el cotxe policial va ser la millor notícia pels periodistes gràfics del món.

Així que pensa com crear un dilema al teu oponent, funciona de veritat. Normalment es troben desconcertats i pots predir que acabaran fent quelcom divertit. I encara millor, si pots fer que la força mediàtica de l'oponent sigui part de l'espectacle.

Penseu en els dilemes i que tingueu un bon dia.
Prou de desitjar. Feu que passi.

<https://www.youtube.com/watch?v=1cmlWc4JrPA&t=46s>

Observa i treu les teves pròpies conclusions

Catalunya paga: 34.000 milions €

IVA, IRPF, Societats, especials... (Dades del ministre Montoro)

TU CREUS QUE AIXÒ ÉS SOSTENIBLE?

